

എൻ.പി.എസ്

പുസ്തകങ്ങൾക്കു മേൽ
കൃത്യം വ്യക്തി

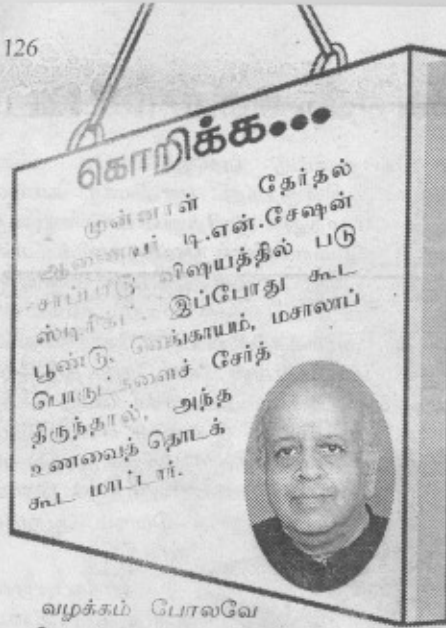
ഇന്ത്യയിലെ നവോത്ഥാന ചിന്തകന്മാരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു.

ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു.

താഴെ പറയുന്നവർ

കാലം കഴിഞ്ഞു പോയി. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവരുടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തളിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു.

வழக்கம் போலவே ஆயீஸுக்கு மட்டும் போட்டுவிட்ட தோழி ரஞ்சனியின் வேலையும் அவன் மீதே விழுந்து விடுகிறது. தலைவலி காரணமாக, பெர்மிஷனில் நேரத் தோடேயே சென்றுவிட நினைத்திருந்த அவன் எண்ணத்தில் மண் விழ, தன் விதியை நொந்துகொண்டு வேலையைத் தொடர்கிறான் கல்யாணி. தலைக்கு மேலிருந்த வேலைப்பளுவின் திவிரத்தில் உடல் உபாதை சுத்தமாய் மறைந்து போய்விடுகிறது. என்றாலும், அந்தத் தலைவலி மட்டும் திராமல், அவன் தன் நெற்றியில் இட்டிருக்கின்ற கரும் பொட்டினருகே, தொடர் துயராக நிலைத்து நின்றுவிடுகிறது. போய் விட்ட மின்சாரம் வந்து வந்து, போய் கண்ணாமூச்சி ஆடுகிறது. அத்துடன் கோடை வெப்பத்தின் கொடூரமும் சேர்ந்துகொள்ள, வியர்வையில் தெப்ப மாய் நனைந்து போகிறான். கசகசக்கும் இந்த ஆடைகளை மாற்றிவிட்டு, படுக்கையில் விழுந்து ஒரு குட்டித் தூக்கம் போட்டால்தான் சரியாகும் இந்தத் தலைவலி. ஆனால், இப்

போதைக்கு அது சாத்தியமில்லை.

ஒரு வழியாக ஆயீஸ் வேலை முடிந்துவிடுகிறது. வீட்டிற்குச் செல்ல அழைத்துப்போக தினமும் வந்துவிடும் சந்துருவின் வருகைக் காகக் காத்திருக்கிறான். தொலை பேசி ஒலிக்கிறது. சந்துருதான். அவனுடைய ஆயீஸில் ஆடிட் வேலையை அன்றைக்கே முடிக்க வேண்டியிருப்பதால் தன்னால் வந்து அவனை வீட்டிற்குக் கூட்டிப் போக இயலவில்லை எனும் அவனுடைய வருத்தமான செய்தி. அவன் தலைவலியை இன்னும் அதிகமாக்கிவிடுகிறது.

பஸ்ஸில் விடு திரும்ப வேண்டிய கட்டாயம். கூட்ட நெரிசலில், அடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு ஏறுகையில், வயதானவர் ஒருவர் கையில் வைத்திருந்த குடையில் நீட்டிக் கொண்டிருந்த கம்பிமுனை கையில் கிழித்துவிட்ட. அந்த வேதனையையும் தாங்கிக் கொண்டு, இடிபாடுகளில், நசுங்கி, பிசுங்கி பயணித்து, சோர்வுடன் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி வீடுவந்து சேர்கிறான்.

உள்ளே நுழைந்ததும், தலையைப் பிடித்துக்கொண்டு, சோபாவில் அக்கடா என்று சாய் கிறான் கல்யாணி.

"என்னம்மா வந்துட்டியா? உன்னையத்தான் பார்த்துட்டிருந்தேன். வீற்ற வழில காய்கறி எல்லாம் வாங்கிட்டு வந்துட்ட இல்ல? நாளைக்குவேற காய்கறி மார்க்கெட் எல்லாம் ஸ்டிரைக் குன்று பேசிக்கிறாங்க. என்னோட மாதிரியையும் வாங்கிட்டேயில்ல"

மாமியாரின் யதார்த்தமான கேள்வி கல்யாணியின் செவியில்

இளமை, புதுமை
எதிலும் முதன்மை

நிறுவிய ஆசிரியர்
எஸ்.ஏ.பி.

கௌரவ பதிப்பாளர்
பி.வி. பார்த்தசாரதி

கௌரவ ஆசிரியர்
டாக்டர். எஸ்.ஏ.பி. ஜவஹர் பழனிப்பயன்
பதிப்பாளர், ஆசிரியர்
ராவ்

பொறுப்பாசிரியர்கள்
பிப்பா கல்யாணராமன்
கிருஷ்ணா ராவின்னி
ரஞ்சன்

துணை ஆசிரியர்கள்
இரா. மணிகண்டன்
வேலா தமிறவானன்

உதவி ஆசிரியர்கள்
பெ. கருணாகரன்
சுதி. கே.என். சீவராமன்

அச்சிட்டவர்
ராவ்

தலைமை நிருபர்
திரு.செங்கிழை சரவணன்

உதவி தலைமை நிருபர்கள்
வி. சந்திரசேகரன், ஏ.ஆர். குமார்.

நிருபர் குழு
ரவிசங்கர், ஆனந்த்

குமுதம் பள்ளிகேஷன்ஸ் (பி) பிரிவு 1,
பழைய ஏன், 151 புதிய ஏன், 306,
புரையாக்கம் நெடுஞ்சாலை, சென்னை-10ல்
அச்சிட்டு வெளியிட்டுகிறது.

கருவியில் வளம் பெறும், சம்பந்தம் அனைத்து
கல்யாணி, கதை, அ. குமாரசாமி எழுந்த தலை
முனை அனுப்ப வேண்டும். அன்றைத் திருத்தி
அமைக்கவர், உதவிகளைக் கருவிகளை ஆயிரங்கு
உதவி உண்டு. பிரசாரத்தில் கதை, அ. குமாரசாமி
பல பிழை அனைத்திற்கும் பதிப்பாளர் கல்யாணராமன்,
மதுரைகார், சென்னை, மற்ற வேறு வகையில்
பல பிழை உடனடிக்குறிப்பில் பி.என்.என். குன் அனுப்பி
பெற்று வேலை வேண்டும்.

கதை, அ. குமாரசாமி அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : தலை
கெட்டி ஏன் : 2592, சென்னை 600 031.

பி.என்.என். எண் : 26425041
தொலைபேசி எண் : 26422148
இ-மேயில் : kumudam@vsnl.com

இப்போது நாராசமாகத் தெறித்து விழுகிறது. எழுகின்ற கோபத்தை அடக்கிக் கொள்கிறான்.

"காலையிலிருந்தே, எனக்கு சரியான தலைவலி, உங்களுக்குத் தெரியும்தானா? இவருவேற, இன்னைக்குப் போயி என்னைய ஆயீஸிலிருந்து கூட்டிட்டுப் போக வராம, பல்லயே போயிடுன்னுட்டாரு. பல்லயோ கூட்டம்னா கூட்டம். நெருக்கித் தள்ளிட்டாங்க. அதோட இந்த மண்டைக் குடைச்சல் வேற, வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தா போதும்னு ஆகிப்போச்சு எனக்கு. அதனால எதையுமே வாங்கிட்டு வர முடியல".

அவளுடைய பதிலைக் கேட்டு, மாமியாரின் முகம்போன போக்கைப் பார்த்ததும், கல்யாணியின் ரத்த அழுத்தம் மேலும் கீழும் எகிற ஆரம்பிக்கிறது.

'ஆயீஸுக்குப் போகும் போதே தலைவலியோட போனானே. பாவம். நாள் முழுவதும் கஷ்டப்பட்டு உழைச்சிட்டு களைப்பா, அதுவும் பஸ்கல இடிபட்டு வந்து சேர்ந்திருக்கானே; நாம நாள் முழுவதும் ஊட்டுல சும்மாதான உட்கார்ந்திருக்கோம்; அவள் தலைவலிக்கு இதமா, ஒரு சாபி போட்டுக் கொடுப்பமென்று தோணுதா இந்தப் பொம்பளைக்கு? இதுல, காய்கறி வாங்கிட்டு வரலென்னு குறைவேற".

வேகமாய் வந்து புருந்துவிட்ட இக்கடுங்கோபம் அவன் மனதில் உரிமையுடன் ஊஞ்சல் சுட்டி சாய்ந்தாட, மிகுந்த எரிச்சலுடன் நிமிர் கிறான் கல்யாணி. இதுவரை பக்கத்து வீட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அவளுடைய குழந்தை, அவளை நோக்கி ஓடி வருவது தெரிகிறது.

"ஹை! அம்மா வந்தாச்சு! அம்மா

வந்தாச்சு!" ஆசையாய்க் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு ஓடிவந்து, சோபாவில் பாய்ந்து ஏறி, அவள்மேல் தொப்பென்று விழுந்தது அவள் குழந்தைகையில் எதையோ மறைத்து வைத்துக் கொண்டு.

வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சியுடன், புஷ்டியாய் இருக்கும் குழந்தை தன்மேல் தடால் என்று விழுந்ததால், சுண்டி இழுக்கின்ற ஒரு பெரும் வலி தன் கால்களிலிருந்து முதுகு வரை பாய்ந்து பரவ, துடித்துப் போகிறாள் கல்யாணி.

"எழுந்திரு சனியனே, மனுஷி உடம்பெல்லாம் புண்ணா நோவுது. நீ வேறமேல விழுந்து என் உயிரை எடுக்கறியே!" ஏற்கெனவே வெறுப்பில் இருந்த கல்யாணி வார்த்தைகளை நெருப்பில் தோய்த்து வீசி எறிகிறாள். சட்டென்று எழுந்து, குழந்தையைத் தள்ளி விட்டு விட்டு, குளியலறைக்குள் வேகமாய் நுழைந்து தாளிட்டுக் கொள்கிறாள். விக்கித்துப் போய் நிற்கிறது குழந்தை. மருமகளுடைய புதிய வார்ப்பின் பரிமாணம் புரியாமல், திகைத்து நிற்கிறாள் மாமியார்.

ஜில்லென்று தண்ணீர் முகத்தில் பட்டதும் சற்று ஆறுதலாயிருக்கிறது. கை கால் அலம்பிக் கொண்டு வெளியே வருகிறாள் கல்யாணி.

உடையை மாற்றிவிட்டு, படுக்கையில் சற்றே சாய்ந்து ஓய்வெடுக்கவாம் என்று நினைக்கையில், ஏதோ ஒரு நினைவு நெஞ்சில் சற்றே நிழலாட, அந்தத் தாய்மையின் நெருடலில், அறையை விட்டு மெல்ல வெளியே வருகிறாள். குழந்தையைத் தேடி அவள் கண்கள் அலைபாய்கின்றன.

அதுவரை மூலையில், சோகமாய் நின்றிருந்த குழந்தை, தசையைக் கண்டதும் மீண்டும் ஓடிவந்து அவளுடைய கால்களைக் கட்டிக் கொள்கிறது.

"அம்மா, பாட்டி ஒரு முட்டாய் வாங்கித் தந்தாம்மா. அதுலபாதிய நாதின்னுட்டு, மீதிய ஓணக்கும் பசிக்கு மேன்னு வச்சிருந்தம்மா. அதக்குடுக்கத்தாம்மா அப்போது ஓடிவந்தேன். இந்தா; தின்னும்மா. நா உம்மேல விழுந்தது, இன்னும் வலிக்கு தாம்மா?" பாதி பயத்துடனும், மீதி தாண்டிய பாசத்துடிப்புடனும், தட்டுத்தடுமாறி சொல்லி முடிக்கிறது குழந்தை.

தெய்வத்தின் குரலாய் ஒலித்த அந்தப் பாசச் சிதறல்கள் தேனாய்த் தன் காதில் பாண குழந்தை ஊட்டிவிட்ட மிட்டாய்த் துண்டு, தன் வாயில் முற்றாய்க் கரைந்துவிடும் முன்னரே, தாய்ப்பாசத்தையும் மிஞ்சி

இந்த வாரச் சிரிப்பு

பேரி. ஏ. அரியா
அப்பா: எஸ். அனந்த்
அம்மா: ஏ. திா

சூழலம் 14.6.2004

சூழலம் ஜோதிடம்

11.6.2004

விலக்கு 5.00

அந்திலி நரசிம்மனும்
அஞ்சனை மைந்தனும்!
குடமுழுக்கு காணாவிருக்கும்
புராதன திருக்கோயில்

ஏ. எம். ஆரின் சிறப்புக் கட்டுரை

விட்ட அந்த சேய்ப்பாசத்தின் தாக்கத்தில் சுத்தமாய் கரைந்து போய் விடுகிறாள் கல்யாணி. காலையிலிருந்து அவளை சோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்த அந்தத் தலைவலி, இப்போது மாயமாய் மறைந்து போய்விடுகிறது.

ஏதோ ஒரு பெரும் உத்வேகமும், புத்துணர்ச்சியும் தன் உடம்பு முழுவதும் மின் பாய்ச்சலாய்ப் பரவ ஆரம்பிக்க, குனிந்து, குழந்தையை அள்ளி எடுத்து, அணைத்து, முத்தமிட்டு, இடுப்பில் ஏற்றிக் கொள்கிற கல்யாணி, அடுக்களைக்குள் வேகமாய் நுழைகிறாள்.

பத்து நிமிடத்தில், அடுப்படியிலிருந்து வெளியில் வரும் அவள் கைகளில், இரண்டு கோப்பை ஆவி பறக்கும் காபி இருக்கிறது. ஒன்றை தனக்காக மேஜை மீது வைத்து விட்டு, உள்நோக்கி உற்சாகமாகக் குரல் கொடுக்கிறாள்.

"அத்த, ஒரு நிமிஷம் இங்க வாங்க! வந்து இந்த காபியைக் குடிச்சிட்டு உங்க பேரனோட விளையாடிக்கிட்டிருங்க. நொடியில, ராத்திரி சமையல முடிச்சிட்டு நானும் உங்களோட வந்து சேர்ந்துக்கிறேன். காய்கறியையும், உங்க மாத்திரையை யும் அவர் வரும்போது வாங்கிட்டு வந்திடச் சொல்லிடறேன்".

மருமகளின் கனிவான குரல் கேட்டு எழுந்து வரும் மாமியாரும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன், பேரப்பிள்ளையை அள்ளிக் கொள்கிறாள்.

அந்த மழலைச் செல்வம், அனைவரின் இதயங்களிலும் ஏற்படுத்திவிட்ட நிறைவான மன மாற்றத்தில், அந்த வீடு மீண்டும் களைகட்டத் தொடங்கிவிடுகிறது! ■